

Ὁ περὶ τῆς Ὑφ' ὄρον Ἀναστολῆς τῆς Ἐκτελέσεως Ποινῆς Φυλακίσεως εἰς Ὁρισμένας Περιπτώσεις Νόμος τοῦ 1972 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 95 τοῦ 1972

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΦ' ΟΡΟΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΠΟΙΝΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΣ
ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Ὑφ' ὄρον Ἀναστολῆς τῆς Ἐκτελέσεως Ποινῆς Φυλακίσεως εἰς Ὁρισμένας Περιπτώσεις Νόμος τοῦ 1972. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια— Ἐρμηνεία.

«Δικαστήριον» σημαίνει ἀρμόδιον Δικαστήριον

«ποινὴ φυλακίσεως» δὲν περιλαμβάνει φυλάκισιν διὰ παράλειψιν πληρωμῆς οἰοῦδήποτε ἐπιδικασθέντος ἢ δυνάμει νόμου ὀφειλομένου ποσοῦ ἢ διὰ παράλειψιν τελέσεως ὀρισμένης πράξεως ἣτις ἔδει νὰ εἶχε τελεσθῆ ἢ διὰ παράλειψιν ἣτις ἔδει νὰ μὴν εἶχε γίνει.

3.—(1) Ὅσακις Δικαστήριον ἐπιβάλλῃ ποινὴν φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ δύο ἔτη, τοῦτο δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ποινὴ μὴ ἐκτελεσθῆ ἐκτὸς ἐὰν, διαρκούσης τῆς ἐν τῷ διατάγματι ὀρισμένης τριετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «περίοδος ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος»), ὁ καταδικασθεὶς ἤθελε διαπράξῃ ἕτερον ἀδίκημα τιμωρούμενον διὰ φυλακίσεως καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην διαπραξίν ἀρμόδιον δικαστήριον ἤθελε διατάξῃ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 ὅπως ἡ ἀρχικὴ ποινὴ ἐκτελεσθῆ. Ἀναστελλόμενα ποινὰ φυλακίσεως.

(2) Τὸ ἀναστέλλον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς φυλακίσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον (1) Δικαστήριον δὲν ἐκδίδει, θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ περὶ Κηδεμονίας Ἀδικοπραγούντων Νόμου, διάταγμα κηδεμονίας τοῦ προσώπου δι' ὃ ἐξεδόθη τὸ διάταγμα ἀναστολῆς δι' ἕτερον ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθέν καὶ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκδικαζόμενον ἀδίκημα. Κεφ. 162.

(3) Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει διατάγματος ἀναστολῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τὸ Δικαστήριον ἐξηγεῖ εἰς ἀπλήν γλῶσσαν εἰς τὸν καταδικασθέντα τὰς συνεπέας δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς ὑπ' αὐτοῦ διαπράξεως κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος ἐτέρου ἀδικήματος τιμωρουμένου διὰ φυλακίσεως.

(4) Τηρουμένης οἰασδήποτε ἀντιθέτου διατάξεως ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν οἰωδήποτε ἐτέρῳ Νόμῳ ἢ δευτερογενεῖ νομοθεσίᾳ—

(α) ἀνασταλείσα ποινὴ ἣτις δὲν ἐξετελέσθη δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4 θὰ θεωρῆται ὡς ποινὴ φυλακίσεως διὰ τοὺς σκοποὺς οἰου-